

Sviatok Návštevy Preblahoslavenej Panny Márie

Rozjímanie na sviatok Návštevy
Preblahoslavenej Panny Márie.
Navrhované témy sú: život
otvorený pre druhých; Mária,
učiteľka viery; spievať o Božích
zázrakoch.

„V TÝCH DŇOCH sa Mária vydala na
cestu a ponáhľala sa do istého
judejského mesta v hornatom
kraji“ (Lk 1, 39). Od zvestovania
uplynul krátky čas. Na konci svojho
vyslanectva archanjel Gabriel zjavil
Márii, že jej staršia sesternica
Alžbeta čaká dieťa, „lebo Bohu nič

nie je nemožné“ (Lk 1, 37). Panna Mária sa rozhodne sprevádzať ju a vydáva sa na cestu tak, že sa ponáhľa: s ľahkosťou, akú zažívajú tí, ktorí sa úplne zverili do Božích rúk.

Mária sa vydáva na túto cestu za zvláštnych okolností. Práve sa dozvedela, že bude matkou Mesiáša. Ona, dievča, ktoré sa zdá byť ako každé iné dievča, žije v anonymnej dedinke v Galilei. Z ľudského hľadiska by sa mohlo zdať logické, že sa sústredí na to, čo sa práve stalo, a na situácie, ktoré bude musieť riešiť: čo povie Jozef, čo si pomyslia jej rodičia, ostatní príbuzní, zvyšok dediny... Jej duša plná milosti však smeruje inam. Keď už raz povedala Bohu svoje áno – „nech sa mi stane podľa tvojho slova“ (Lk 1, 38) – Mária sa pohybuje v rytme vnuknutí Ducha Svätého. Preto sa okamžite vydala na cestu do hôr. Chce vidieť svoju sesternicu, aby jej ponúkla pomoc a náklonnosť; možno aj preto, aby sa

podelila o svoju radosť, aby sa porozprávala s jediným človekom, ktorý v tej chvíli môže pochopiť niečo zo zázrakov, ktoré Boh robí.

Podobne ako to, čo kontemplujeme na Márii, aj náš kresťanský život, ak nasleduje dych Ducha Svätého, bude čoraz viac otvorený pre druhých. Naše úsilie zdokonaľovať sa v čnostiach nebude samoúčelné, ale neoddeliteľné od bratstva a apoštolátu. A naša blízkosť s Pánom v modlitbe nás bude viesť aj k tomu, aby sme žili lásku voči všetkým jemnejším spôsobom: „Naše modlitby preniknuté týmto duchom — aj keď začínajú témami a predsavzatiami zdanlivo osobnými — budú nakoniec vždy smerovať k úvahám o službe iným ľuďom. A ak sa na tejto ceste necháme viesť za ruku Preblahoslavenou Pannou Máriou, ona sa pričíní, aby sme sa cítili bratmi všetkých ľudí: pretože všetci

sme deťmi toho Boha, ktorého je ona
Dcérou, Nevestou i Matkou“^[1].

PANNA MÁRIA PRIŠLA do Ain Karim,
dediny, kde sa narodí Ján. „Vošla do
Zachariášovho domu a pozdravila
Alžbetu. Len čo Alžbeta začula
Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa
zachvelo a Alžbetu naplnil Duch
Svätý“ (Lk 1, 40-41). Prvýkrát v
evanjeliách vidíme Máriu úzko
spojenú so svojím Synom pri
vykúpení. Jej prítomnosť v
Zachariášovom dome je kanálom
Božej milosti. Ona priniesla Krista do
tohto domu a v tom sme
prostredníctvom viery povolání
napodobňovať ju. Svätý Josemaría to
vyjadril týmito slovami: „Ak sa
budeme snažiť byť ako Mária, ak
budeme napodobňovať jej cnosti,
dosiahneme, že Kristus sa svojou
milosťou zrodí v dušiach ľudí, ktorí

sa s ním pôsobením Ducha Svätého snažia identifikovať“^[2].

Alžbeta, naplnená nadprirodzeným nadšením z pôsobenia Parakléta, nedokázala potlačiť svoju radosť z návštevy, ktorú prijala. Oslovujúc svoju sesternicu, zvolala:

„Blahoslavená je tá, ktorá uverila, že sa splní, čo jej povedal Pán“ (Lk 1, 45). Tieto slová nás vyzývajú, aby sme sa pozreli na Máriinu vieru, uznali ju za učiteľku tejto čnosti a prosili ju, aby nám pomohla žiť z viery. Takto budeme môcť rozpoznať Ježiša prítomného v našom živote, budeme presvedčení, že pre tých, ktorí pre neho pracujú, nie je nič nemožné.

„Ježiš Kristus kladie nasledujúcu podmienku: aby sme žili z viery, lebo potom budeme schopní aj hory prenášať. A je toľko vecí, ktoré treba preniesť... vo svete, ale najskôr v našom srdci“^[3]. Dnes môžeme Pannu

Máriu prosiť o veľkú vieru, ktorá sa nenechá premôcť prekážkami.

„Pomôž, Matka, našej viere! Otvor nás počúvaniu Slova, aby sme rozpoznali Boží hlas a jeho volanie. Prebud' v nás túžbu nasledovať jeho kroky, vyjsť zo svojej krajiny a prijať jeho prislúbenia“^[4].

KEĎ MÁRIA POČÚVA slová svojej sesternice, neodpovedá jej priamo, ale spieva pieseň chvály Bohu:
Magnifikát. Panna Mária sa vidí Božími očami, cíti, že na ňu hľadá a miluje ju, a s nesmiernou vďačnosťou chápe, že si ju vyvolil z čistej milosti. Spoznáva sa v božskom svetle a jasá radosťou, tou radosťou, ktorú vidíme takú prítomnú v celej liturgii dnešného sviatku.

Máriina pokorná a radostná pieseň nám pripomína Pánovu štedrosť,

blízkosť a nehu voči ľuďom. Túto otcovskú starostlivosť opakuje aj prorok Sofoniáš: „Uprostred teba je Pán, tvoj Boh, spásonosný hrdina; zajasá nad tebou od radosti, obnoví svoju lásku, výskať bude od plesania“ (Sof 3, 17). „Boh sa zaujíma aj o tie najmenšie záležitosti svojich stvorení,“ hovorí svätý Josemaría, „o vaše i o moje. A každého jedného nás volá po mene. Táto istota, ktorú nám dáva viera, spôsobuje, že na všetko, čo nás obklopuje, sa začneme pozeráť v novom svetle. A aj keď to všetko zostáva rovnaké, uvedomujeme si, že je to predsa len iné, pretože všetko je výrazom Božej lásky“^[5].

Mať takýto postoj nás povedie k tomu, aby sme žili v neustálej vďačnosti za všetko, čo od neho dostávame. Budeme si vážiť dobré veci, ktoré máme, ako dary od Boha. A medzitým tie, ktoré by sme chceli zmeniť, nás povedú k pokore a dôvere v Božiu milosť, ktorá vždy

sprevádza a podporuje naše osobné úsilie. Takto budeme môcť spolu s Máriou povedať: „Velebí moja duša Pána (...) lebo zhliadol na poníženosť svojej služobnice“ (Lk 1, 46.48).

[1] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 145.

[2] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 281.

[3] Svätý Josemaría, *Boží priatelia*, bod 203.

[4] František, *Lumen fidei*, bod 60.

[5] Svätý Josemaría, *Íst' s Kristom*, bod 144.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/meditation/sviatok-navstevy-
preblahoslavennej-panny-marie/](https://opusdei.org/sk-sk/meditation/sviatok-navstevy-preblahoslavennej-panny-marie/)
(13.02.2026)